

Ἐν τῷ φιλολογικῷ περιοδικῷ „Centralblatt“ ἀνέγνωμεν ἔκτενῃ ἐπικρίσιν τοῦ πρὸ μικροῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου Βερναρδάκη, γυμνασιάρχου Μυτιλήνης, πρώτου τόμου τῶν „Ἠθικῶν“ τοῦ Πλουτάρχου, καὶ μετὰ χαρᾶς παρετηρήσαμεν, ὅτι τὰ ἔργα τῶν ἡμετέρων λογίων ἐπισταμένης ἀξιοῦνται προσοχῆς παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ σοφῶν. Ἐν τῇ ἐπικρίσει ταύτῃ ἐπαινεῖται θερμῶς ὁ κ. Βερναρδάκης „λίαν γνωστός, ὡς λέγει ὁ ἐπικριτής, τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ καὶ δι' ἄλλων ἔργων περὶ Στράβωνος, Πλουτάρχου κτλ.“ ὡς παρασκευάσας ἔκδοσιν τῶν „Ἠθικῶν“ ἀνταξίαν τῆς καθ' ἡμᾶς κριτικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἔκδοσις τοῦ τόμου τούτου ἀποδεικνύει, ὡς ὁ ἐπικριτής παρατηρεῖ, ὅτι ὁ κ. Βερναρδάκης εἶνε βαθύς γνώστης τοῦ γλωσσικοῦ ιδιώματος τοῦ Χαιρωνέως φιλοσόφου, ὑπερτερῆς δὲ ὡς πρὸς τὸ δξιῦν τῶν πολλῶν διορθώσεων καὶ εἰκασίῶν τὴν ὑπὸ τοῦ Hercher ἔκδοσιν τῶν „Ἠθικῶν“ ὅστις συχνάκις μεταπίπτει εἰς λίαν τολμηράς διορθώσεις καὶ μεταβολάς. Συνεπιφέρον δὲ ἑλαφράς τινας ἀντιρρήσεις, ὡς λ. χ. ὅτι δὲν ἔπρεπεν ὁ Βερναρδάκης νὰ παραπέμπῃ εἰς τὸν Mullah, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν Rose, Heitz (ἐκδόντας ἀποσπάσματα τοῦ Ἀριστοτέλους) εἰς τὸν Bynanter, ὅπερ ὅμως καὶ πάλιν θεωρεῖ συγγνωστόν, διότι „in Mytilene die neuere philologische Litteratur nicht sehr reichhaltig vertreten sein kann“ εὐχεται ὅπως ὁ κ. Βερναρδάκης προβῇ ὡς τάχιστα εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ τοῦ δευτέρου τόμου, ὅστις μετὰ μεγάλων προσδοκιῶν ἀναμένεται.

Ἡ φωτογράφισις τῶν ἀστέρων κάμνει μεγάλας προόδους. Ἐν Παρίσις κατασκευάσθη χάρτης τῶν πλειάδων, περιέχων ἀστέρας 18. μεγέθους, οἵτινες μὲ τὰ ἰσχυρότατα τηλεσκόπια δὲν δύνανται νὰ ὁφθῶσιν. Ἐπὶ τῆς φωτογραφίας φαίνονται ὀμυγλώδεις κηλίδες μὲ παράδοξα σχήματα, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς οὐδὲ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τηλεσκοπίου ἡδύνατο νὰ βεβαιωθῇ.

Ἐν τῷ ἐν Λιβερπούλῃ „Θεάτρῳ τοῦ Σαίξπηρου“ ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν παραστάσεων. Τὸ θέατρον τοῦτο, ὡς δεικνύει τὸ ὄνομά του, εἶνε ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν παράστασιν τῶν Σαίξπηρείων δραμάτων προωρισμένον.

Περὶ τοῦ δηλητηρίου τῆς ἀράχνης (φαλαγγίου) ἐγένοντο ἐσχάτως ἀξιόλογοι ἔρευναι ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Brieger. Δύο ἐν Ῥωσίᾳ ὡς δηλητηριώδεις θεωρούμεναι ἀράχναι (Phalanchium καὶ Trochosa) ἀπεδείχθησαν στερούμεναι παντελῶς δηλητηρίου, ἐνῶ τρίτη τις ἀράχνη (Cara Curt) εὐρέθῃ περιέχουσα δραστικώτατον δηλητήριον, οὕτως ὥστε ὁ φόβος, τὸν ὁποῖον ἐμπνέει τὸ ζῶντιον τοῦτο εἰς τοὺς κατοίκους τῆς μεσημβρινῆς Ῥωσίας, εἶνε πληρέστατα δικαιολογημένος. Τὸ δηλητήριον, ὅπερ εὐρίσκεται εἰς βλατὴν τῶν μέρων αὐτῶν τῶν ὡν τῆς ἀράχνης ταύτης, θερμαίνόμενον μέχρις 60° Κελσίου ἢ μινυόμενον μετὰ οἰνοπνεύματος ἀπόλυτοι τὴν βλαβερὰν αὐτοῦ ἐπενέργειαν· ὡσαύτως εἰσαχόμενον εἰς τὸν στόμαχον οὐδεμίαν βλάβην ἐπιφέρει, ἐνῶ ἂν εἰσαχθῇ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ αἷμα ἔχει τοσαύτην δραστικότητα ὥστε ἐν τριακστὸν τοῦ χιλιοστημρίου τοῦ γραμμαρίου (1/30000 γρ.) ἐπὶ ἐνός χιλιογράμμου σωματικοῦ βάρους ἀρκεῖ ὥπως ἐπιφέρει τὸν θάνατον οἰοῦντίποτε θερμοαίμου δηλαστοῦ ζώου. Ὡστε τὸ δηλητήριον τοῦτο ἐξισούται κατὰ τὴν δραστικότητά πρὸς τὸ δηλητήριον τῶν ὄφεων.

Περὶ τοῦ πῶς ἐπενεργοῦσιν οἱ σεισμοὶ ἐπὶ τῶν ζώων ἐγένοντο νεωστὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι παρατηρήσεις. Κύνες, ἵπποι, βόες καὶ τᾶλλα κατοικίδια ζῶα καταλαμβάνονται, πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ὁ σεισμός, ὑπὸ προφανοῦς φόβου καὶ ταραχῆς, καθ' ἣν προσπαθοῦσιν ἄλλα μὲν νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν σταύλων των, ἄλλα δὲ νὰ διαρρήξωσι τὰς ἀλύσεις των, ὥπως διαφύγῃσι τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον. Οἱ Ἰάπωνες παρετήρησαν μάλιστα ὅτι καὶ οἱ ἀσπάλακες ἐκδηλοῦσι, πρὸ τοῦ σεισμοῦ, τὸν φόβον των διὰ συντονιστάρας ἀνασκαφῆς τοῦ ἐδάφους. Ἰγθύες, οἵτινες ἄλλως διαμένουσιν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἀνέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, μεγάλα σμήνη θαλασσίων πτηνῶν ἵπτανται πρὸς τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς, κύνες καὶ γαλαὶ τρέχουσιν ἔτιω ἀποφύγῃσι τὸ ἐπικείμενον μέρος τοῦ ἐδάφους. Τὰ σημεῖα λοιπὸν ταῦτα, δι' ὧν τὰ ζῶα ἐκδηλοῦσι τὸν φόβον των ὅταν ἐπικύ-

ται σεισμός, δύνανται ὡσαύτως νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προγνώστικα σημεῖα τῶν σεισμῶν.

Ὅντως ἡγεμονικὸν δῶρον ἐδωρήσατο τῇ πόλει Stratford-on-Avon, τῇ πατρίδι τοῦ Σαίξπηρου, ὁ λόρδος Ronald Gower, ἰδρύσας δι' ἰδίων ἐξόδων μεγαλοπρεπέστατον μνημεῖον τοῦ κορυφαίου τῶν ποιητῶν παρὰ τῇ οἰκίᾳ, ἐν ᾗ ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη. Ἐπὶ βάθρου, ἔχοντος ὕψος 16 ποδῶν, ὑψοῦται τὸ δρεχάλκινον ἀγάλμα τοῦ Σαίξπηρου εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ὁ ποιητὴς παριστᾶται καθήμενος καὶ βλέπων σύννους πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ἀναπαύονται τὰ ὀστέα του. Αἱ τέσσαρες προεξέχουσαι γωνίαι τοῦ μνημείου κοσμοῦνται ὑπὸ τεσσάρων ἐκ τῶν κυριωτέρων προσώπων τῶν Σαίξπηρείων δραμάτων: ὁ Ἀμλέτος, καθήμενος, παρατηρεῖ σκεπτικὸς τὸ κρανίον τοῦ Yorik, ἐνῶ ἐν τῇ ἐτέρᾳ γωνίᾳ ἡ γελοῦσσα μορφή τοῦ Φαλ-στάφφ, ὡσαύτως καθήμενος καὶ κρατοῦντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ φιάλην καὶ τὴν δεξιὰν ὑψοῦντος πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀποτελεῖ χαριστάτην ἀντίθεσιν. Εἰς τὰς δύο ἄλλας γωνίας παρίστανται ἐν ὁρμῇ στάσει ἡ ὑπόβα-τοῦσα Λαίδη Μάκβεθ καὶ ὁ πρίγκιψ Heinz, θέτων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του τὸ διάδημα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ὁ Παστέρ ἐξέφρασεν ἐσχάτως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ περὶ τῶν μικροοργανισμῶν θεωρία, ἥτις μέχρι τοῦδε ὀνομάζεται βακτηριδιολογία (Bacteriologie) ἡδύνατο κάλλιον νὰ ὀνομασθῇ μικροβιολογία (Microbie), καθότι ἡ νέα αὕτη θεωρία ἀσχολεῖται ἐν γένει μὲ τὰ μικροβία, πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν, ὡς π. χ. τὰ μικροβία τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ, δὲν ἔχουσι τὸ σχῆμα βακτηριδίου.

Φωτογραφία τοῦ γαλαξίου. Ὁ ἀντιναύαρχος Mouchez, διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρίσις ἀστεροσκοπείου, ἐπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἐκτύπωμα μιᾶς φωτογραφίας ἐνός μέρους τοῦ γαλαξίου, γενομένης διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Henry καὶ τοῦ Gauthier κατασκευασθείσης φωτογραφικῆς συσκευῆς. Διὰ τίνος μεγεθύν-τικοῦ φακοῦ (παριστῶντος τὰ ἀντικείμενα εἰς μέγεθος 20 ἕως 30 φορές μεγαλῆτερον τοῦ πραγματικοῦ) καθίστανται εὐκρινέστατα ὁρατοὶ ἐπὶ τῆς φωτογραφίας πεντακισχίλιοι καὶ ἐπέκεινα ἀστέρες. Διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου αἴρεται πᾶσα ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ φωτογραφηθῶσι πάντες οἱ ἀστέρες, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες μόλις διὰ τῶν ἰσχυροτάτων τηλεσκοπίων καθίστανται ὁρατοί. Ὅπως φωτογραφηθῶσιν αἱ 41,000 μοῖραι τῆς ἐπιφανείας τοῦ οὐρανοῦ θάλου, θὰ ἀπαιτοῦντο 6000 ἴσαι πλάκες. Ἐξ ἣ ὅκτω τὸ πολὺ ἐν καταλλήλῃ θέσει κείμενα ἀστεροσκοπεῖα θὰ ἡδύνατο ἐντός μικροτέρου τῶν ἐξ ἐτῶν χρονικοῦ διαστήματος νὰ καταρτίσωσι πληρέστατον ἀστρονομικὸν χάρτην τοῦ οὐρανοῦ θάλου, περιέχοντα ὑπὲρ τὰ 20 ἑκατομμύρια ἀστέρων μέχρι τοῦ 15. μεγέθους. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἦτο σπουδαιότατον κληροδότημα εἰς τοὺς ἀστρονόμους τοῦ μέλλοντος περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὴν 19. αἰῶνα.

Κατάδυσις τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους. Λίαν παράδοxon φαινόμενον παρατηρεῖται ἤδη ἐν Γαλλίᾳ. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883 γίνεται ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ μηχανικοῦ σώματος „ΐψιμέτρως“ τῆς ἐπιφανείας ἐλοκλήρου τῆς χώρας. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας ταύτης καταδεικνύουσιν ἤδη, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καταδύεται ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν. Ἐνῶ δηλαδὴ ἐν τῇ μεσημβρινῇ ἀκτῇ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους οὐδεμίαν ὑπέστη μεταβολήν, ἡ μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Lille χώρα, εἰς ἑκτασιν 820 χιλιομέτρων, ἐβυθίσθη σημαντικώτατα, δηλ. κατὰ 3 ἑκατοστόμετρα κατ' ἔτος. Ἀξιοπαρατήρητον δὲ εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κατάδυσις αὕτη τοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν πρὸς τὰ βορειοανατολικά μέρη διεύθυν-σιν εἶναι τρίς ἰσχυρότερα ἢ κατὰ τὴν εὐθεῖαν διεύθυνσιν ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν. Κατὰ τὴν πρώτην γραμμὴν ἡ κατάδυσις εἶναι 1 χιλιοστόμετρον ἐπὶ 27 χιλιομέτρων, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν 1 χιλιοστόμετρον ἐπὶ 10 χιλιομέτρων. Ἄν ἡ κατάδυσις αὕτη τοῦ ἐδάφους ἐξακολουθήσῃ, τὰ βόρεια μέρη τῆς Γαλλίας δύνανται νὰ προσδοκῶσιν ἐντός ὀλίγων αἰῶνων δυστύχημα τι ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος συνέβη εἰς τὰς Κάτω Χώρας.